

*Deset mjeseci nakon
svećeničkog ređenja
podnio okrutno mučeništvo*

fra **Svetislav MARKOTIĆ**

24 godine
mladomisnik
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Rođen je 7. svibnja 1921. u Grabovniku kod Ljubuškog, od oca Ilije i majke File, rođ. Mišetić. Pučku školu završio je u svom rodnom mjestu, franjevačku klasičnu gimnaziju u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Humcu i Mostaru. Kao član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina obukao je franjevački habit 1938. godine. Za svećenika je zaređen 2. srpnja 1944. u Vitini, a zaređio ga je tadašnji mostarski biskup msgr. dr. Petar Čule. Ubijen je u svibnju 1945. negdje kod Maribora, samo deset mjeseci nakon svećeničkog ređenja.

Dr. fra Andrija Nikić u svojoj knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) o njemu piše:

Bio je idealan mladić svetačkih odlika. Mladomisnik, s neugasivom je vatrom izgarao da može raditi za Boga i ljude. Taj depozit ponio je prvog dana kada je stupio u sjemenište. Otkad je obukao franjevačko odijelo, svjedočio je da je u svemu totus catholicus i totus franciscanus. Marljivo je učio bogoslovne znanosti i usavršavao bogoslovne kreposti.

Kada su ga odnijeli za žrtvovanje činilo se po njegovu licu da ide na ponovno ređenje. Bio je živi svetac. Bio je veliki zagovornik za pravdu i istinu.

Kao što vidimo, srbokomunisti i jugokomunisti ubijali su sve redom, od svećenika staraca pa do mladomisnika.

Zašto je ubijen ovaj mladomisnik?

Prvo je, kao i sav hrvatski narod, u svibnju 1945. samim time što je Hrvat osuđen na smrt od strane jugokomunista. S cijelom armijom vojnika, civila i svećenika bježao je od partizanskog nasilja prema Austriji, prema svojim "spasiteljima" Englezima, koji će ih zaštititi od komunističkog noža ili metka. Stigli su do Engleza, predali se Englezima, a oni su ih izdajnički prevarili, razoružali i isporučili Titovim partizanima. Ondje je zadnji puta viđen i fra Svetislav, negdje u Mariboru, u kolonama smrti. Dalje mu se gubi svaki trag.

Kažu da je Maribor najveće hrvatsko groblje. Na jednom malom mjestu, gdje su nekada bili kopani protutenkovski

rovovi, naslagana je lubanja do lubanje desetine tisuća hrvatskih mučenika. Tu leže i kosti ovog mladog i idealnog svećenika, koji je poput svakog mladomisnika bio pun ideala. Pred njim je bio život! Planirao je kako će raditi za Boga, ljude i svoju dragu Hrvatsku, da ona bude Božja Hrvatska. Stari fratri kažu da je takav bio i kao sjemeništarc. Bio je kreposna života i već je kao klerik pokazivao izuzetan stupanj svetosti, pobožnosti i franjevačke poslušnosti.

I evo, u času kad je planirao kako će svoj život dati za Boga, za Crkvu i neumorno raditi za spas neumrlih duša, nije ni sanjao da neće provesti godine, nego tek mjesec svećeničkog života i da će mu Bog nakon 10-ak mjeseci svećeničkog života udijeliti palmu mučeništva.

Da, iako su mu bile samo 24 godine, iako je bio svećenik samo 10 mjeseci, on je pravi sv. Anto Markotić. Mučenik - mladomisnik!

Izvori i literatura:

- Alilović, Ivan, "Đaci, sveučilištarci i intelektualci iz općine Ljubuški, pobijeni u II. svjetskom ratu, na Bleiburgu i križnom putu (I)", *Politički zatvorenik*, 1998., br. 72.
Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 153-154.
Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 26.